

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul actului normativ

Proiect de Lege privind aprobarea Ordonanței pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției în vederea transunerii Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1.Descrierea situației actuale și schimbări preconizate

În anul 2006 a fost adoptată Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (în continuare Directiva), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 376 din 27 decembrie 2006. Directiva stabilește dispoziții generale pentru a facilita exercitarea libertății de stabilire pentru prestatorii de servicii care provin dintr-unul din statele membre ale Uniunii Europene precum și libera circulație a serviciilor în spațiul european.

Prin adoptarea Directivei s-a creat cadrul legal pentru eliminarea barierelor în calea dreptului de stabilire pentru prestatorii de servicii din Uniunea Europeană și a liberei circulații a serviciilor, fiind asigurate premisele pentru garantarea exercitării acestor două libertăți fundamentale atât pentru furnizorii cât și pentru beneficiarii de servicii. În vederea atingerii acestui obiectiv, dispozițiile Directivei urmăresc simplificarea procedurilor administrative și înlăturarea obstacolelor care afectează prestatorii de servicii.

Punerea efectivă în aplicare a Directivei presupune un efort complex pentru Statele Membre, implicând adoptarea de măsuri atât de natură legislativă cât și administrativ-organizatorică.

România a demarat procesul de transpunere al Directivei în iunie 2009 prin adoptarea unui act normativ-cadru – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România – cu incidență asupra tuturor regimurilor de autorizare care intră în domeniul de aplicare al actului comunitar.

Asigurarea unei transpuneri corespunzătoare ne obligă, totodată, la evaluarea legislației naționale din perspectiva asigurării conformității acesteia cu dispozițiile Directivei și amendarea corespunzătoare a actelor normative care reglementează diferitele regimuri de autorizare pentru prestatorii de servicii. Astfel, în ceea ce privește competențele de autorizare pentru profesiile aflate în sfera competenței de reglementare a Ministerului Justiției, este necesară modificarea și completarea următoarelor acte normative:

- Legea nr. 178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de Consiliul Superior al Magistraturii, de Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de executori judecătorești;

- Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator;

- Ordonanța Guvernului nr.2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară;

- Ordonanța Guvernului nr.75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice.

Urmărind liniile directoare și spiritul Directivei, prezentul act normativ are ca obiectiv eliminarea cerințelor discriminatorii între cetățenii români și cei aparținând altor state membre ale Uniunii Europene în ceea ce privește accesul în profesiile mai sus menționate și prestarea serviciilor respective, asigurarea transparenței și a previzibilității procedurilor de autorizare, încercându-se și o simplificare a formalităților care ar trebui efectuate de solicitanți în vederea autorizării.

Modificările vizate de prezentul act normativ au în vedere, în principal, următoarele aspecte:

- stabilirea unui termen maxim de 30 de zile calendaristice pentru eliberarea autorizației (pentru motive temeinic justificate, termenul se poate prelungi pentru o perioadă de maxim 15 zile calendaristice);

- reglementarea expresă a posibilității de contestare a refuzului de autorizare la instanța de contencios administrativ;

- ca modalitate alternativă de verificare a legalității documentelor depuse în vederea autorizării, s-a prevăzut posibilitatea cooperării autorităților emitente și prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne, în conformitate cu prevederile O.U.G. nr.49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.

O altă modificare propusă vizează instituirea obligației în sarcina interpreților și a traducătorilor care prestează servicii pentru sistemul justiției, a experților tehnici judiciari, respectiv a experților criminaliști, de a comunica Ministerului Justiției orice schimbare a datelor comunicate la momentul dobândirii calității ori al luării în evidență.

De asemenea, modificările vizează acordarea posibilității pentru cetățenii Confederației elvețiene de a se înscrie la examenul pentru dobândirea calității de interpret și traducător, mediator, expert tehnic judiciar, respectiv de expert criminalist, și de a putea exercita această profesie în România, în mod permanent sau cu titlu ocazional, în situația în care au dobândit anterior calitatea de expert tehnic judiciar în statul de origine. Această amendare asigură cadrul necesar aplicării prevederilor Protocolului de extindere la România și Republica Bulgaria a Acordului între Comunitatea Europeană și statele membre, pe de-o parte și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, în ce privește exercitarea profesiei de interpret și traducător folosit în sistemul justiției, mediator, expert tehnic judiciar, respectiv de expert criminalist în România, în vigoare de la data de 1 iunie 2009.

2. Alte informații.

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 3-a

Impactul socioeconomic al prezentului act normativ

1. Impactul macroeconomic, impactul asupra mediului de afaceri și impactul social.

Înlăturarea barierelor din calea liberei circulații a serviciilor din cadrul pieței interne reprezintă una din măsurile cu cea mai mare eficiență pentru asigurarea premiselor de creștere economică și adaptare la noile tendințe în materie. Astfel, asigurarea unei reglementări unitare și nediscriminatorii pentru toți prestatorii de servicii reprezintă una din măsurile ce pot conduce, pe termen mediu, la creșterea pieței forței de muncă în sectorul serviciilor. Totodată, promovarea simplificării procedurilor administrative, precum și posibilitatea îndeplinirii acestora prin mijloace electronice va conduce la reducerea costurilor suportate de prestatorii de servicii care doresc să se stabilească într-un stat al Uniunii Europene sau să presteze transfrontalier servicii.

2. Impactul asupra mediului

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Alte informații

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 5-a

Efectele prezentului act normativ asupra legislației în vigoare

1. Proiecte de acte normative suplimentare

Ulterior adoptării prezentului act normativ, este necesară modificarea corespunzătoare a legislației secundare în domeniile care constituie obiectul de reglementare al ordonanței.

2. Compatibilitatea actului normativ cu legislația comunitară în materie

Prezentul act normativ realizează transpunerea dispozițiilor Directivei 2006/123/CE a Parlamentului

	European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în domeniile de competență ale Ministerului Justiției.
3. Decizii ale Curții de Justiție a Uniunii Europene și alte documente	Directiva 2006/123/CE reprezintă o codificare a jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene în materia libertății de stabilire și a liberei furnizări a serviciilor, transpunerea prevederilor Directivei, asigurând, astfel, conformitatea legislației naționale cu jurisprudența Curții.
4. Evaluarea conformității: Denumirea actului sau documentului comunitar, numărul, data adoptării și data publicării	Prin prezentul act normativ se sigură conformitatea legislației naționale referitoare la autorizarea și modul de desfășurare a activității traducătorilor și interpreților autorizați de Ministerul Justiției, mediatorilor, experților tehnici judiciari și experților criminaliști cu dispozițiile Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 376 din 27 decembrie 2006.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Prezentul act normativ realizează cadrul necesar aplicării protocolului de extindere la România și Republica Bulgaria a Acordului între Comunitatea Europeană și statele membre, pe de-o parte și Confederația elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, în ce privește exercitarea profesiilor de traducător și interpret autorizat, expert tehnic judiciar, expert criminalist și mediator.
6. Alte informații	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
Secțiunea a 6-a	
Consultările efectuate în vederea elaborării actului normativ	
În cadrul procesului de elaborare al prezentului act normativ au fost organizate consultări cu organismele și asociațiile profesionale ale profesiilor din sfera de competență a Ministerului Justiției.	
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul de act normativ, prin avizul nr.68/29.01.2010.
6. Alte informații	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
Secțiunea a 7-a	
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea actului normativ	
Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.	
Secțiunea a 8-a	
Măsuri de implementare	
Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.	

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției în vederea transpunerii Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'E. Boc', with a horizontal line extending to the right.

EMIL BOC

TABEL COMPARATIV

**Ordonanță pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției
în vederea transpunerii Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în
cadrul pieței interne**

I. Legea nr.178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de Consiliul Superior al Magistraturii, de Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de executori judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.305 din 10 noiembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare,	
1. Art.3 - Autorizarea ca interpret și traducător, care poate efectua traduceri pentru organele prevăzute la art.1, se dobândește, la cerere, de persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) este cetățean român sau cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European; b) are capacitate deplină de exercițiu;	La articolul 3, litera b) se abrogă, iar literele a) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins „a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene; b) se abrogă; (...) f) nu are antecedente penale.”
2. Art. 3¹- (1) Străinul, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, poate desfășura activitatea de interpret și traducător pentru organele	2. Articolul 3¹ se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 3¹ – (1) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori ai Confederației

prevăzute la art. 1, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Străinul, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, stabilit în România, exercită profesia de interpret și traducător ca și cetățenii români, putând dovedi îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3 lit. b) - f) și cu documente emise/eliberate de autoritățile competente din statul membru de origine sau de proveniență.

(3) Procedura autorizării nu se aplică străinului, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, stabilit în România, care este atestat ca interpret și traducător în specialitatea științe juridice de autoritatea competentă din statul membru de origine sau de proveniență.

~~(4) Pentru exercitarea profesiei nu este necesară dovedirea cunoașterii limbii oficiale a statului membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, al cărui cetățean este străinul.~~

(5) În cazul prestării temporare, pe teritoriul României, a activităților specifice profesiei de interpret și traducător autorizat în specialitatea științe juridice, străinul cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, care exercită în mod legal această profesie în statul membru de origine sau de proveniență în care este stabilit, este exceptat de la cerințele de atestare și autorizare prevăzute la art. 2.

(6) În aplicarea prevederilor prezentului articol, Ministerul Justiției recunoaște certificatele sau alte documente similare care atestă calitatea de interpret și traducător autorizat în specialitatea științe juridice, emise/eliberate de autoritățile competente din statul membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European de origine sau de proveniență.

Elvețiene, pot desfășura activitatea de interpret și traducător pentru organele prevăzute la art.1, cu respectarea prevederilor prezentei legi, **în regim de autorizare sau în regim de luare în evidență.**

(2) **Cetățenii** statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European **ori ai Confederației Elvețiene, pot fi autorizați ca traducători și interpreți în aceleași condiții** ca și cetățenii români, putând dovedi îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.3 lit.c), e) și f) și cu documente emise/eliberate de autoritățile din statul membru de origine sau de proveniență.

(3) Procedura autorizării nu se aplică cetățeanului unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European **ori Confederației Elvețiene**, stabilit în România, care este **autorizat** ca interpret și traducător în specialitatea științe juridice de autoritatea competentă din statul membru de origine sau de proveniență.

(4) **Cetățeanul** unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European **ori Confederației Elvețiene, autorizat în specialitatea științe juridice și care exercită în mod legal această profesie în statul membru de origine sau de proveniență, poate presta temporar sau ocazional, pe teritoriul României, activitățile specifice profesiei de interpret sau traducător autorizat, fără îndeplinirea procedurii și condițiilor de autorizare prevăzute la art.3.**

(5) **În cazurile prevăzute la alin.(3) și (4), pentru exercitarea profesiei nu este necesară dovedirea cunoașterii limbii oficiale a statului al cărui cetățean este străinul.**

(6) În aplicarea prevederilor **alin.(3) și (4)**, Ministerul Justiției recunoaște certificatele sau alte documente similare care atestă calitatea de interpret și traducător autorizat în specialitatea științe juridice, emise/eliberate de autoritățile competente din statul de origine sau de proveniență.

(7) **Persoanele prevăzute la alin.(1) trebuie să aibă cunoștințele de limbă română necesare exercitării profesiei, a căror dovadă se face cu acte din care rezultă că au absolvit o**

<p>(7) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile legii-cadru privind recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale.</p>	<p>formă de învățământ în limba română sau cu certificate de competență lingvistică.</p> <p>(8) În cazul în care este necesară verificarea documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin intermediul Sistemului de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii.</p> <p>(9) Prevederile prezentului articol se completează în mod corespunzător cu dispozițiile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările ulterioare.</p>
<p>3. Art. 4 - (1) Cererea de autorizare ca interpret și traducător care urmează a fi folosit de organele prevăzute la art. 1 se adresează Ministerului Justiției, însoțită de actele doveditoare privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3.</p> <p>(2) Autorizarea se acordă prin ordin al ministrului justiției în cel mult 60 de zile de la solicitare.</p>	<p>3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art.(4) – (1) Cererea de autorizare ca interpret și traducător care urmează a fi folosit de organele prevăzute la art. 1 se adresează Ministerului Justiției și va fi însoțită de actele doveditoare privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3.</p> <p>(2) Autorizarea se acordă prin ordin al ministrului justiției în cel mult 30 de zile calendaristice de la data prezentării, de către solicitant, a tuturor documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor legale de autorizare.</p> <p>(3) Termenul prevăzut la alin. (2) poate fi prelungit o singură dată, cu maxim 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prelungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.</p> <p>(4) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Ministerul Justiției, prin direcția de specialitate, comunică părții interesate refuzul de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege. Refuzul de autorizare se motivează în mod corespunzător.</p> <p>(5) Decizia de refuz sau de retragere a autorizației de interpret sau traducător poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.</p>

<p>(3) Forma și conținutul autorizației se vor stabili prin ordin al ministrului justiției.</p>	<p>(6) Forma și conținutul autorizației se vor stabili prin ordin al ministrului justiției.”</p>
<p>4. Art. 6 - (1) Autorizarea ca interpret și traducător, dobândită în condițiile prezentei legi, încetează în următoarele cazuri:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) la cerere; b) dacă cel în cauză nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 3; c) în cazul în care a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni în legătură cu exercițiul profesiei; d) pentru incapacitate profesională, sesizată în scris de beneficiar; e) pentru două refuzuri nejustificate, în termen de un an, de a presta serviciile solicitate; f) prin deces. 	<p>4. La articolul 6, după litera b) se introduce o nouă literă, lit.b¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„b¹) lipsa sau limitarea capacității de exercițiu”.</p>
<p>5.Art.6 – (...)</p> <p>(2) Existența cazurilor prevăzute la alin. (1) se verifică de Ministerul Justiției, se constată prin ordin al ministrului justiției și se comunică persoanei în cauză, cu excepția situației prevăzute la lit. f).</p>	<p>5. La articolul 6, după alineatul 2, se introduc două noi alineate, alin.(3) și (4) cu următorul cuprins:</p> <p>„(3) Sesizarea Ministerului Justiției se va face pentru cazurile de la b), b¹), c), e) și f) de către organele prevăzute la art. 1 din prezenta lege, precum și de orice altă persoană interesată.</p> <p>(4) În termen de 30 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare a traducătorului și interpretului pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni în legătură cu exercițiul profesiei, instanța judecătorească are obligația de a transmite Ministerului Justiției copia certificată pentru conformitate cu originalul a hotărârii judecătorești.”</p>

<p>6.Art.6¹- (1) Interpreții și traducătorii autorizați în condițiile prezentei legi sunt obligați să solicite, în termen de 60 de zile de la data autorizării, luarea în evidență la tribunalul în circumscripția căruia domiciliază.</p> <p>(2) În cazul în care interpreții și traducătorii își schimbă numele, domiciliul, reședința sau numărul de telefon, au obligația să aducă la cunoștință această situație, în termen de 60 de zile de la data modificării, Ministerului Justiției și tribunalului unde sunt luați în evidență.</p>	<p>6. La articolul 6¹, după alineatul (1), se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) Interpreții și traducătorii autorizați potrivit prezentei legi au obligația să notifice emitentului autorizației, în termen de 30 de zile, schimbări ale situației acestora, în urma cărora condițiile de acordare a autorizației nu mai sunt îndeplinite.”</p>
<p>7.Art.6¹- (...)</p> <p>(3) Până la data îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), interpreții și traducătorii nu pot desfășura activitatea reglementată de prezenta lege.</p> <p>(4) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European prevăzuți la art. 3¹ alin. (3) și (5), pentru a presta activitate de interpret și traducător, în condițiile prezentei legi, vor fi luați în evidență, la cerere, de Ministerul Justiției și, după caz, de tribunalul în circumscripția căruia își au domiciliul sau reședința.</p>	<p>7. La articolul 6¹, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Până la data îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1) - (2), interpreții și traducătorii nu pot desfășura activitatea reglementată de prezenta lege.</p> <p>(4) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori aparținând Confederației Elvețiene, prevăzuți la art.3¹ alin.(3) și (4), pentru a presta activitate de interpret și traducător, în condițiile prezentei legi, vor fi luați, la cerere, în evidența direcției de specialitate din cadrul Ministerului Justiției și, după caz, a tribunalului în circumscripția căruia sunt stabiliți.”</p>
<p>....</p>	<p>8. După articolul 15 se adaugă un articol nou, art.16, care va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art.16 – În ceea ce privește procedurile și formalitățile de autorizare precum și exercitarea profesiei de interpret și traducător autorizat, prevederile prezentei legi se completează în mod corespunzător cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.”</p>

Art. II. Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial nr.441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare,

1. Art.8 – (...)

(2) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, posesori ai unui document de calificare în profesia de mediator, obținut în unul dintre aceste state, dobândesc, în contextul dreptului de stabilire, accesul la profesie în România, după recunoașterea acestor documente de către Consiliul de mediere, conform Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările ulterioare.

(3) Documentele de calificare obținute în profesia de mediator, în alt stat decât România ori într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, de către persoanele prevăzute la alin. (2), se recunosc în condițiile prevăzute la alin. (5), care se aplică în mod corespunzător. Dacă abilitățile și cunoștințele nu corespund cerințelor de calificare prevăzute de legea română, Consiliul de mediere ia în considerare și experiența profesională dobândită de solicitant și îi poate cere să dovedească faptul că îndeplinește toate aceste cerințe.

(...)

(7) Cetățenii altor state ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, posesori ai unui document de calificare ca mediator, obținut în unul dintre aceste state sau în România, dobândesc calitatea de mediator în România, în condițiile prevăzute la alin. (2) - (6).

1. La articolul 8, alineatele (2)- (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European **sau ai Confederației Elvețiene**, posesori ai unui document de calificare în profesia de mediator, obținut în unul dintre aceste state, dobândesc, în contextul dreptului de stabilire, accesul la profesie în România, după recunoașterea acestor documente de către Consiliul de mediere, conform Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările ulterioare.

(3) Documentele de calificare obținute în profesia de mediator, în alt stat decât România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European **sau în Confederația Elvețiană** de către persoanele prevăzute la alin. (2), se recunosc în condițiile prevăzute la alin. (5), care se aplică în mod corespunzător. Dacă abilitățile și cunoștințele nu corespund cerințelor de calificare prevăzute de legea română, Consiliul de mediere ia în considerare și experiența profesională dobândită de solicitant și îi poate cere să dovedească faptul că îndeplinește toate aceste cerințe.

(4) Prevederile alin.(2) și (3) se aplică și cetățenilor români, posesori ai documentelor de calificare în profesia de mediator, obținute într-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European **sau în Confederația Elvețiană**, după caz, într-un stat terț.

(...)

(7) Cetățenii altor state ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European **sau ai Confederației Elvețiene**, posesori ai unui document de calificare ca mediator, obținut în unul dintre aceste state sau în România, dobândesc calitatea de mediator în România, în condițiile prevăzute la alin. (2) - (6).”

...	<p>2. La articolul 8 se introduce un nou alineat, alin. (10), cu următorul cuprins:</p> <p>„(10) În cazul în care este necesară verificarea documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin Sistemul de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii.”</p>
...	<p>3. După articolul 8, se introduce un nou articol, art.8¹, care va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. 8¹ - (1) Autorizația se eliberează solicitantului în cel mult 30 de zile calendaristice de la data constatării îndeplinirii de către acesta a tuturor condițiilor prevăzute de lege și de regulament.</p> <p>(2) Termenul poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de maxim 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prelungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri se motivează în mod corespunzător și se notifică solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.</p> <p>(3) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Consiliul de mediere comunică persoanei interesate refuzul motivat de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege.</p> <p>(4) Hotărârea de refuz, respectiv cea de retragere a autorizației de mediator poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, în conformitate cu procedura prevăzută de Legea nr.544/2004 a contenciosului administrativ.”</p>

<p>...</p>	<p>4. După art. 16, se introduce un nou articol, art. 16¹, cu următorul cuprins: „Art.16¹ – În ceea ce privește procedurile și formalitățile de autorizare, precum și exercitarea profesiei de mediator, prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.”</p>
<p>5. Art.20- Consiliul de mediere are următoarele atribuții principale: </p>	<p>5. La articolul 20 se introduce o nouă literă, lit. e¹), cu următorul cuprins: „e¹) cooperează, prin intermediul Sistemului de informare în cadrul pieței interne, cu autoritățile competente din celelalte state membre UE, în vederea asigurării controlului mediatorilor și a serviciilor pe care aceștia le prestează, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România;”</p>
<p>III. Ordonanța Guvernului nr.2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000, aprobată prin Legea nr.156/2002,</p>	
<p>1. Art.10 - (1) Dobândește calitatea de expert tehnic judiciar persoana care îndeplinește următoarele condiții: a) este cetățean român sau cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European;</p>	<p>1. La articolul 10 alin.(1), lit. a) se modifică și va avea următorul cuprins: „a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, aparținând Spațiului Economic European ori cetățean al Confederației Elvețiene;”</p>
<p>2. Art.10 – (...) (2) Îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. e) trebuie dovedită, după promovarea examenului, cu certificat medical de sănătate, eliberat pe baza constatărilor făcute de comisia medicală constituită potrivit Legii nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare.</p>	<p>2. Alineatul (2) al articolului 10 se abrogă.</p>

....	<p>3. La articolul 10¹, după alineatul (7) se introduc patru noi alineate, alin. (8), (9), (10) și (11) cu următorul cuprins:</p> <p>„(8) În cazul în care este necesară verificarea legalității documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin Sistemul de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii.</p> <p>(9) Înscrierea expertului judiciar prevăzut la alin. (3), în Tabelul nominal cuprinzând experții judiciari, respectiv luarea în evidență a expertului judiciar prevăzut la alin. (5), se fac în cel mult 30 de zile de la data prezentării de către solicitant a tuturor documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor legale.</p> <p>(10) Termenul prevăzut la alin. (9) poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de cel mult 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prolungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.</p> <p>(11) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și pentru cetățenii aparținând Confederației Elvețiene”</p>
...	<p>4. După articolul 10¹ se introduce un nou articol, art. 10², cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 10² - (1) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Ministerul Justiției comunică persoanei interesate refuzul motivat de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege.</p> <p>(2) Decizia de refuz, respectiv cea de retragere a autorizației de expert judiciar poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.”</p>

...	<p>5. După articolul 12 se introduce un nou articol, art. 12¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 12¹ - Autorizația de expert judiciar se acordă solicitantului, de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Justiției, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data la care acesta face dovada că îndeplinește condițiile pentru dobândirea calității de expert judiciar.”</p>
<p>6. Art.13 - (1) În lipsa experților tehnici judiciari din specialitatea cerută, expertizele tehnice judiciare pot fi efectuate și de alți specialiști care nu au calitatea de expert tehnic judiciar, dacă au cetățenia română sau cetățenia unui alt stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European și îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a¹) - f).</p>	<p>6. Alineatul (1) al articolului 13 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. 13 – (1) În lipsa experților judiciari din specialitatea cerută, expertizele judiciare pot fi efectuate și de alți specialiști care nu au calitatea de expert judiciar, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a) - f).”</p>
<p>7. Art.34 - Neefectuarea expertizei tehnice datorită unor cauze imputabile sau efectuarea acesteia cu nerespectarea dispozițiilor legale atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă sau penală a expertului tehnic judiciar ori a expertului tehnic extrajudiciar vinovat.</p>	<p>7. La articolul 34, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:</p> <p>„(2) Experții judiciari autorizați și specialiștii au obligația să notifice Ministerului Justiției, în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință, orice schimbare a datelor comunicate la momentul dobândirii calității sau luării în evidență. Nerespectarea obligației de notificare atrage răspunderea disciplinară a celui vinovat.”</p>
...	<p>8. După articolul 40 se introduce un nou articol, art. 40¹, cu următorul cuprins:</p> <p>Art. 40¹ – În ceea ce privește procedurile și formalitățile de autorizare, precum și exercitarea profesiei de expert tehnic judiciar, prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.</p>

<p>Ordonanța Guvernului nr.75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice, publicată în Monitorul Oficial nr.407 din 29 august 2000, aprobată prin Legea nr. 488/2002, cu modificările și completările ulterioare</p>	
<p>1. Art.4 - (1) Dobândește calitatea de expert criminalist autorizat persoana care îndeplinește următoarele condiții: a) este cetățean român sau cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European;</p>	<p>1. La articolul 4, alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: „a) este cetățean român, cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European sau cetățean al Confederației Elvețiene.”</p>
<p>2. Art.4 – (...) (2) Îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. e) trebuie dovedită, după promovarea examenului, cu certificat medical de sănătate, eliberat pe baza constatărilor făcute de comisia medicală constituită potrivit Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare.</p>	<p>2. Alineatul (2) al articolului 4 se abrogă.</p>
<p>....</p>	<p>3. La articolul 4 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Autorizația de expert criminalist se acordă în termen de 30 de zile de la data la care candidatul a fost declarat admis la examenul prevăzut la alin. (1) litera g).”</p>
<p>....</p>	<p>4. La articolul 4¹, după alineatul (7) se introduc patru noi alineate, alin. (8), (9), (10) și (11) cu următorul cuprins: „(8) În cazul în care este necesară verificarea documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin Sistemul de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii. (9) Înscrierea expertului criminalist prevăzut la alin. (3) în Tabelul nominal cuprinzând experții criminaliști, respectiv luarea în evidență a expertului criminalist prevăzut la alin. (5), se fac în cel mult 30 de zile de la data prezentării de către solicitant a tuturor documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor legale.</p>

	<p>(10) Termenul prevăzut la alin. (9) poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de maximum 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prelungirea termenului de autorizare precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.</p> <p>(11) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și pentru cetățenii aparținând Confederației Elvețiene.”</p>
....	<p>5. După articolul 4¹ se introduce un nou articol, art. 4², cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 4² - (1) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Ministerul Justiției comunică persoanei interesate refuzul motivat de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege.</p> <p>(2) Decizia de refuz, respectiv cea de retragere a autorizației de expert criminalist poate fi atacată la instanța judecătorească competentă potrivit legii.”</p>
...	<p>6. După articolul 11 se introduce un nou articol, art. 11¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 11¹ - Experții criminaliști autorizați potrivit prezentei ordonanțe au obligația să notifice Ministerului Justiției, în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință, orice schimbare a datelor comunicate la momentul dobândirii calității sau luării în evidență.”</p>

...

7. După articolul 12 se introduce un nou articol, art. 12¹, c următorul cuprins:

„Art. 12¹ – În ceea ce privește procedurile și formalitățile de autorizare precum și exercitarea profesiei de expert criminalist, prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.”